

Δημήτρης Γρηγορόπουλος

Ο Τ. Μπαλτάκος, που δεν διέκοψε ποτέ τις επαφές του με το Μαξίμου, ανακοίνωσε την ίδρυση κόμματος. Πρώτος προσχωρήσας ο πρώην βουλευτής των ΑΝΕΛΛ και νυν ανεξάρτητος Β. Καπερνάρος, «ενώ φημολογείται ότι τον ίδιο δρόμο θα ακολουθήσει ο μόλις ανεξαρτητοποιηθείς Π. Μελάς» (Εφ. Συν. 2/12). Σ' ένα πρώτο επίπεδο, η πρωτοβουλία Μπαλτάκου, αν και προ καιρού προαναγγεληθείσα, άμεσα εξυπηρετεί την απεγνωσμένη προσπάθεια της ΝΔ να αποφύγει τις πρόωρες εκλογές, φοβούμενη όχι αβάσιμα, εκλογική συντριβή, τύπου Μαΐου 2012. Αυτοί οι φόβοι μετατρέπονται σε εφιάλη, αν πραγματοποιηθούν οι εκλογές μετά την ταπεινωτική υποχώρηση του Σαμαρά στις καταστροφικές απαιτήσεις της τρόικας. Γι' αυτό, η συγκυβέρνηση επιδιώκει πάση θυσία συμφωνία με την τρόικα, υπογράφοντας έστω ένα νέο μνημόνιο, ώστε στη σύνοδο κορυφής στις 18 Δεκεμβρίου να αποσπάσει μια πολιτική δέσμευση για μελλοντικές διευκολύνσεις στο χρέος. Μια τέτοια, έστω αόριστη δέσμευση, ευελπιστούν ότι θα λειτουργήσει ευνοϊκά στη διεκυστίνδα της εκλογής Προέδρου Δημοκρατίας, ώστε να απομακρυνθεί ο εφιάλης των άμεσων εκλογών... και έχει ο θεός. Υπ' αυτό το πρίσμα ερμηνεύεται στη συγκυρία η κίνηση Μπαλτάκου για την ίδρυση νέου εθνικιστικού κόμματος υπό την επωνυμία «Ρίζες». Σ' αυτό το κομματικό σχήμα επιδιώκεται να προσαρτηθούν άμεσα βουλευτές πατριωτικής - εθνικιστικής ιδεολογίας απ' τον εσμό των ανεξαρτήτων βουλευτών, προερχόμενοι από ΑΝΕΛΛ και ΝΔ, από μικρά κόμματα του χώρου («Ένωση για την πατρίδα και το λαό» - Β. Πολύδωρας, «Νέα Μέρα» - Ζώης) αλλά και απ' τους κλυδωνιζόμενους ΑΝΕΛΛ, ώστε να εξασφαλιστεί η απαιτούμενη προεδρική πλειοψηφία.

Είναι πρωτοφανές γι τα πολιτικά ήθη ακόμη και του παρακμιακού καθ' ημάς πολιτικού συστήματος να εμφανίζεται ένα νέο κόμμα όχι ως αυτόνομη ιδεολογικοπολιτική οντότητα, αλλά ως όχημα των τακτικισμών της ΝΔ, όπως ευθαρσώς ομολόγησε ο ιδρυτής του: «Αν η ΝΔ είναι κοντά στον ΣΥΡΙΖΑ στις δημοσκοπήσεις, δεν θα κάνουμε κανένα κόμμα, αν όμως χάνει με τεράστια διαφορά, θα το προχωρήσουμε, γιατί δεν θέλουμε να φέρουμε στην εξουσία τον ΣΥΡΙΖΑ». (Εφ. Συν. 2/12). Κυνική ειλικρίνεια, έστω κι αν εν μέρει, υποθηκεύει την εμβέλεια του νεοπαγούς κόμματος.

Το υπό σχηματισμό κόμμα έχει όμως και στρατηγικό προσανατολισμό, που συνδέεται με τους τακτικούς ελιγμούς. Η στρατηγική της αναγκαίας ανασύνταξης της συντηρητικής παράταξης, που πάσχει από κρίση αντιπροσώπευσης και κομματικό κατακερματισμό, εξυπηρετεί και τον τακτικό στόχο της εξασφάλισης της προεδρικής πλειοψηφίας, της αποφυγής, άρα των άμεσων εκλογών και της εκλογικής ενδυνάμωσης της ΝΔ, οψέποτε διεξαχθούν εκλογές.

Εν όψει της κρίσης, ιδιαίτερα λόγω ραγδαίας φθοράς του κυβερνώντος μνημονιακού δικομματισμού, οι οικονομικοί και πολιτικοί κύκλοι του συστήματος που πριμοδότησαν οικονομικά και πολιτικά τη Χ. Αυγή (ΧΑ), ώστε από αμελητέο προ κρίσης γκρουπούσκουλο να μετεξελιχθεί σε ισχυρή πολιτική δύναμη, αποβλέπουν στα εξής: Πρώτο, να περιοριστεί η ροή των αγανακτισμένων πολιτών προς τον αριστερό ριζοσπαστισμό και να προσανατολιστεί και προς έναν ακροδεξιό ριζοσπαστισμό. Δεύτερο, ν' αποτελέσει η ΧΑ φόβητρο για την Αριστερά, τους αγώνες των εργαζομένων, τους άθλια διαβιούντες πολυάριθμους μετανάστες. Τρίτο, να υπάρχει ιδεολογική όσμωση και καταμερισμός εργασίας στην κυβερνώσα ακροδεξιά και τη φασιστική ακροδεξιά. Τέταρτο, ν' αποτελέσει η ΧΑ το αναγκαίο πρόσχημα για τη «θεωρία των δύο άκρων», που μονοσήμαντα έχει στο στόχαστρο την Αριστερά. Πέμπτο, ν' αποτελέσει η ΧΑ εφεδρεία ακόμη και κυβερνητικής σύμπραξης με τη ΝΔ, με τον όρο να «σοβαρευτεί», προοπτική που για ένα διάστημα προβαλλόταν ανενδοίαστα από πολιτικούς και δημοσιογράφους.

Η μεγάλη εκλογική άνοδος της ΧΑ και η δυναμική που εμφάνιζε, η έξαρση της εγκληματικής δραστηριότητάς της και ιδίως η δολοφονία του Φύσσα και οι φόβοι εξεγερσιακών καταστάσεων υποχρέωσαν τη ΝΧ σε σχετική αναθεώρηση της στάσης της έναντι της ΧΑ. Υιοθέτησε μια φαινομενικά αδιάλλακτη στάση προς τη ΧΑ, επιβάλλοντας την εγκατάλειψη της έστω οριστικής δυνατότητας κυβερνητικής σύμπραξης επιχειρώντας να ηγεμονεύσει σ' ένα συνταγματικό - δημοκρατικό τόξο κατά

των «άκρων», στα οποία περιλάμβανε άλλοτε τον ΣΥΡΙΖΑ, άλλοτε τις αντιΕΕ δυνάμεις, ασκώντας δικαστική δίωξη κατά της ηγεσίας της ΧΑ, αξιοποιώντας δικογραφίες για εγκληματικές ενέργειες, που επί μακρόν λίκναζαν στα υπουργικά συρτάρια, παύοντας απ' τη θέση του γ. γραμματέα της κυβέρνησης τον εξ απορρήτων του Σαμαρά Μπαλτάκου, μετά την αποκάλυψη των σε ανώτερο επίπεδο σχέσεων του με τη ΧΑ. Αυτό το πλαίσιο συμπυκνώθηκε στη στάση ποινικής δίωξης της ηγεσίας της ΧΑ, στο σχετικό περιορισμό της εκλογικής δύναμης και στον προσεταιρισμό τμήματος των οπαδών της.

Για τη ΝΔ γίνεται επιτακτική ανάγκη - αν όχι μονόδρομος - η διεύρυνσή της προς την εθνικιστική και άκρα δεξιά. Το όραμα της αμφίπλευρης διεύρυνσης προς τα δεξιά και αριστερά για τη συγκρότηση μιας σύγχρονης ισχυρής δεξιάς («Νέα Ελλάδα») δεν φαίνεται να τελεσφορεί και προς τις δύο κατευθύνσεις. Ούτε στελέχη του ΠΑΣΟΚ του Βενιζέλου δεν φαίνεται ικανή να στρατολογήσει η ΝΔ. Ο κεντρικός και κεντροαριστερός χώρος υποφέροντας και ο ίδιος από κρίση ταυτότητας και κατακερματισμό με τη μικροαστική λογική του στρέφεται προς τον ανερχόμενο πόλο του δικομματισμού, είτε προσχωρώντας είτε συμμαχώντας μ' αυτόν. Γι' αυτό η ΝΔ εστιάζει την προσπάθεια διεύρυνσης της επιρροής της προς τα δεξιά, για την εξασφάλιση ψήφων υπέρ του προέδρου, αλλά και για στρατηγικές προσχωρήσεις και συμμαχίες. Στο στόχαστρο οι ΑΝΕΛΛ και ένας αστερισμός μικρών πατριωτικών - εθνικιστικών κομμάτων με όχι ευκαταφρόνητη παρουσία στις ευρωεκλογές. Σ' αυτές τις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις απευθύνεται με το δέλεαρ του βουλευτικού θώκου στις ηγεσίες τους, το φόβο και την προκατάληψη για τον ΣΥΡΙΖΑ, την Αριστερά και την επιδείνωση της κατάστασης στις βάσεις τους.

Ως προς τη ΧΑ, η ΝΔ αμβλύνει περαιτέρω τη στάση της, διαπιστώνοντας ότι απ' την όποια δημοσκοπική κατιούσα της η ίδια δεν ωφελείται. Στην τρέχουσα συγκυρία για την αποτελεσματικότερη προσέγγιση της βάσης της ΧΑ κινείται σε δύο βασικές κατευθύνσεις:

Πρώτο, επιχειρεί να εξευμενίσει τη βάση της ΧΑ, οδηγώντας ποινική δίωξη της ηγεσίας της «στα μαλακά». Παραλείπει πλήρως την εφαρμογή του άρθρου 187Α ΠΚ για το χαρακτηρισμό της εγκληματικής οργάνωσης της ΧΑ ως τρομοκρατικής, ενώ αντιεξουσιαστές και αριστεροί διώκονται βάσει του αντιτρομοκρατικού νόμου για πολύ μικρότερες αξιόποινες πράξεις. Πράγμα που επιβεβαιώνει ο αντιτρομοκρατικός νόμος στην πραγματικότητα στοχοποιεί την επαναστατική Αριστερά. Δεύτερο, φαίνεται ότι επιλέγει και επεξεργάζεται μια πιο ευέλικτη γραμμή κομματικής προσέγγισης. Ο οπαδός και ψηφοφόρος της ΧΑ δύσκολα έλκεται απ' τη ΝΔ και λόγω της απορριπτικής στάσης του απέναντι στο κομματικό σύστημα και επειδή χρεώνει στη ΝΔ την «άδικη» δικαστική δίωξη της ηγεσίας της ΧΑ. Πιο πειστικός και ελκυστικός θα είναι γι' αυτόν ένας κομματικός σχηματισμός με ηγήτορα τον Μπαλτάκο, που διαρρήδη δηλώνει τα εθνικιστικά - ακροδεξιά φρονήματά του, που είναι χωρίς υπεκφυγές υπέρ της συμμαχίας ΝΔ - ακροδεξιάς.

Αυτή τη μορφή προσέγγισης η κάποια παρεμφερή, αν αυτή δεν ευδοκιμήσει, προκρίνει και η ηγετική περί τον Σαμαρά ακροδεξιά πτέρυγα της ΝΔ. Και γιατί, όπως είπαμε, η προσέγγιση του κόσμου της ΧΑ από ένα δορυφορικό της ΝΔ κόμμα κρίνεται πιο αποδοτική, αλλά και επειδή μ' αυτή τη μεθόδευση δεν εκτίθεται άμεσα η ΝΔ ενισχύοντας και ρητά την ακροδεξιά ρητορική και πολιτική της, για να προσηλυτίσει οπαδούς αλλά και στελέχη (κατώτερα και μεσαία) της ΧΑ. Το ίδιο ισχύει, τηρουμένων των αναλογιών, και για την προσέγγιση της βάσης και της ηγεσίας της εθνικιστικής δεξιάς. Ο αστερισμός αυτών των κομμάτων (τμήμα των ΑΝΕΛΛ, ΛΑΟΣ, Χριστιανοδημοκράτες, Ένωση για την πατρίδα και το λαό, Νέα Μέρα και άλλα μικρότερα) αποσχίστηκαν σταδιακά απ' τη ΝΔ, διαφωνώντας με την πολιτική της. Ο κατακερματισμός, η περιορισμένη και φθίνουσα πορεία τους ενισχύει την κεντρομόλο τάση προς έναν ισχυρότερο και βιώσιμο οργανισμό. Και αυτές οι δυνάμεις είναι πιθανότερο να προτιμήσουν ένα νεοπαγές κόμμα, που δεν θα αναπαράγει τις αμαρτίες της ΝΔ, θα είναι πιο ριζοσπαστικό απ' αυτήν, άφθαρτο και στο οποίο θα δύναται να ασκήσουν ισχυρότερη επιρροή και να έχουν ουσιαστική συμμετοχή στη συνδιαμόρφωσή του. Φαίνεται, λοιπόν, ότι το εγχείρημα Μπαλτάκου ή κάποιο παρεμφερές σχήμα μεταξύ ΝΔ και ΧΑ συγκεντρώνει καλές προϋποθέσεις ευόδωσης, αν πραγματοποιηθεί. Ο πολιτικός αυτός χώρος έχει προσδιορισθεί, έχει πολιτική αξία και δυνατότητες, είχε και παλαιότερα επιχειρηθεί η κάλυψή του από κίνηση με επικεφαλής τον στρατηγό Φράγκο, χωρίς αποτέλεσμα. Βέβαια, μια τέτοια εξέλιξη θα οξύνει εντός και εκτός της ΝΔ την αντίθεση της ακροδεξιάς και κεντροδεξιάς πτέρυγας της ΝΔ (μην ξεχνάμε την πεισματική άρνηση των Καραμανλικών στην ενσωμάτωση του Γ. Καρατζαφέρη). Θα δυσχεράνει, ακόμη τη διεύρυνση της ΝΔ στον

κεντροδεξιό και κεντροαριστερό χώρο. Αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία...

ΠΡΙΝ 7/12/2014